

**HORIA
LOVINESCU**

25 DE ANI DE REPUBLICĂ

Un jubileu nu e în mod obligatoriu numai prilej de laudă. În această perioadă teatrul românesc a cunoscut, ca orice instituție vie, și sușuri și opinteli. Însă nici cel mai înverșunat detractor n-ar putea contesta două realități esențiale, strâns corelate de altfel.

E vorba, pe de o parte, de lărgirea masivă și de primenirea publicului, într-un cuvânt, de democratizarea teatrului nostru, iar pe de alta, de integrarea lui în circuitul teatral mondial. Amîndouă fenomenele sînt fără precedent în istoria culturii noastre și ele se datorează, fără putință de tăgadă, republicanizării artei, adică a transformării ei în bun de interes public-cetățenesc.

Dacă aș avea din nou 25 de ani, ceea ce, vai, nu se mai poate, aș aștepta jubileul de 50 de ani cu certitudinea absolută în realizările mari care vor avea loc pînă atunci în teatrul nostru. Spun aceasta, gîndindu-mă cu un pic de invidie dar și cu multă căldură la tînăra generație de artiști care își ia zborul de abia azi, de pe un prag care permite ambițiile cele mai îndrăznețe.